

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka ve věci

žalobce: **FeCom s.r.o.**
sídlem Kukorelliho 2314/58, Humenné, Slovenská republika
zastoupený JUDr. Michaellem Kohajdou, Ph.D. advokátem
sídlem Gorazdova 355/5, Praha

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26.2.2016, č.j. 5023/16/5100-41453-711484,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 26.2.2016, č.j. 5023/16/5100-41453-711484, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 22 946 Kč k rukám JUDr. Michaela Kohajdy, Ph.D. advokáta, sídlem Gorazdova 355/5, Praha, ve lhůtě třiceti dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26.2.2016, č.j. 5023/16/5100-41453-711484, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 20.5.2015, č.j. 2500277/15/3001-80542711610, kterým nebylo podle § 179 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“), vyhověno návrhu žalobce na vyloučení majetku - měděných katod jakosti A min. 99,99 % uložených ve 14 balících o celkovém množství 231 kusů a celkové hmotnosti 23 680 kg - z daňové exekuce dlužníka AZARIA TRADE, s.r.o. která byla nařízena exekučním příkazem ze dne 20.3.2015, č.j. 1267146/1513001-80541-709126, v návaznosti na nesplnění zajišťovacího příkazu ze dne 20.3.2015, č.j. 1260355/15/3001-80541-709126, na daň z přidané hodnoty daňového subjektu AZARIA TRADE, s.r.o.

I. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce namítá, že k zastřešení obchodní spolupráce mezi žalobcem a daňovým subjektem byla uzavřena dne 13.6.2014 rámcová smlouva o dodávkách zboží (dále jen „rámcová smlouva“). Podle čl. I odst. 3 rámcové smlouvy je sjednána výhrada vlastnického práva, podle níž předmět smlouvy jednotlivých kupních smluv uzavřených na základě rámcové smlouvy přejde do vlastnictví kupujícího v okamžiku úplného zaplacení kupní ceny.
3. V úmyslu vyhnout se aplikaci zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „OZ“), který v době uzavření rámcové smlouvy pozměnil do té doby účinnou právní úpravu výhrady vlastnického práva, si žalobce s AZARIA TRADE, s.r.o. (dále jen „AZARIA TRADE“) sjednali dodatek č. 1 (dále jen „dodatek“), jímž došlo k nahrazení ustanovení čl. III odst. 2 rámcové smlouvy tak, že se právní vztahy vyplývající z rámcové smlouvy řídí zákonem č. 513/1991 Zb., obchodního zákoníku (dále jen „slovenský obchodní zákoník“). Žalobce v této souvislosti uvádí, že si smluvní strany rámcové smlouvy uvědomily, jaké interpretační problémy by dosavadní znění čl. III odst. 2 rámcové smlouvy mohlo přinést. Žalobce namítá, že správce daně a žalovaný nerespektovali vůli smluvních stran sjednat výhradu vlastnického práva, která by se řídila slovenským obchodním zákoníkem. Žalovaný měl v případě nejasnosti o obsahu smluvního ujednání rámcové smlouvy přihlídnout ke skutečné vůli žalobce a AZARIA TRADE.
4. Žalobce dále poukazuje na to, že samotný dodatek byl správcem daně předložen až v rámci odvolacího řízení, neboť žalobce nepředpokládal, že by s ohledem na vymezení vad návrhu na vyloučení majetku výzvou správce daně ze dne 9.4.2015, č.j. 1761458/15/3001-80542-711610, bylo předložení dodatku relevantní pro posouzení jeho návrhu. Žalobce v této souvislosti namítá, že v případě, kdy po zaslání výše uvedené výzvy a podání vysvětlení R. V., bývalým jednatelem AZARIA TRADE, vznikly správcem daně pochybnosti o předložení ucelené dokumentace, měl jej v souladu se základní zásadou správy daní - zásadou spolupráce, na tuto skutečnost upozornit.
5. Žalobce v této souvislosti namítá, že vysvětlení R. V. obsahovalo nepřesnosti. V případě obchodní transakce dotčené návrhem na vyloučení majetku se jednalo o jediný případ, kdy nedošlo k zaplacení kupní ceny. V ostatních případech vždy došlo nejprve k zaplacení kupní ceny a až následně k doručení, resp. složení zboží AZARIA TRADE. Obchodní praxe mezi AZARIA TRADE a žalobcem totiž probíhala tak, že externí dopravce, jenž zajišťoval pro žalobce přepravu dodávaného zboží, přepravované zboží nesložil, dokud

nedostal ze strany žalobce takový pokyn, který byl udělován jen po zaplacení kupní ceny. Správce daně přitom neumožnil žalobci R. V. k tvrzeným nejasnostem konfrontovat. K tomuto žalobce navrhoval provést důkaz výsledkem jednatele žalobce Ing. P. V. a R. V.

6. Žalobce dále argumentuje tak, že v OZ žádné ustanovení z oddílu o koupi neodkazuje na obecná pravidla o nabývání vlastnického práva podle § 1099 a násl. OZ, a má za to, že úprava obsažená v OZ je, pokud jde o kupní smlouvu a převod vlastnického práva, nekoncepční. Žalobce v této souvislosti odkazuje na závěry prof. R., že je k nevíře, že by zákonodárce vtělil omylem do obecných ustanovení o věcných právech frankofonní právní úpravu nabývání vlastnického práva, zatímco kupní smlouvu ponechal v úpravě středoevropské. Žalobce poukazuje na to, že dle důvodové zprávy k OZ je cílem tohoto právního předpisu vytvořit zákoník do celkového pojetí i co do úpravy jednotlivých základních institutů konvenční vůči standardním úpravám kontinentální Evropy s respektem k tradici středoevropského právního myšlení. Aplikace § 1099 OZ se v případě koupě dle OZ tomuto cíli přičí a přináší interpretační a aplikační problémy, které žalobce podrobnou argumentací rozvádí. Je proto podle žalobce nezbytné trvat na tom, že v případě koupě podle § 2079 a násl. OZ dochází k přechodu vlastnického práva až tradicí, tedy okamžikem předání nebo přenechání předmětu koupě kupujícímu.
7. Žalobce dále poukazuje na to, že v rámcové smlouvě bylo mimo jiné dohodnuto, že dodání bude probíhat na dohodnutou paritu dodávky, která bude stanovena na objednávce. Příslušnou paritou v případě dodání věcí uvedených v návrhu na vyloučení majetku byla zvolena doložka CPT Městec Králové, jak je uvedeno na objednávce z 19.3.2015. Tato doložka dle INCOTERMS 2010 znamená, že je přeprava placena na účet prodávajícího (žalobce) až do místa určení, kterým byl v tomto případě Městec Králové. Jak je však uvedeno v protokolu o soupisu věcí správce daně, zboží uvedené v návrhu na vyloučení majetku dopravované žalobcem AZARIA TRADE bylo složeno za účasti řidiče dle pokynu správce daně v areálu společnosti Zetor v Brně.
8. Z těchto skutečností je proto podle žalobce zřejmé, že nedošlo k tradici (předání) objednaných nemovitých věcí, a tudíž k převodu vlastnického práva nedošlo. Žalobce dále odkazuje na dokumentaci mezi ním a společností RTB BOR - GRUPA, RTB BOR d.o.o.; především na objednávku, kterou žalobce objednal zboží označené jako „Cu cathodes“ v množství 24 mt, a daňový doklad, na němž je rovněž uvedena informace, že fakturované zboží již bylo žalobcem uhrazeno. Z uvedených důvodů má žalobce za to, že je vlastníkem zboží postiženého exekučním příkazem.
9. Svoji žalobní argumentaci žalobce rozhojnil v replice k vyjádření žalovaného a s ohledem na výše uvedené navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejší soudem.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve svém vyjádření předně odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí a argumenty v něm uvedené, na nichž setrvává, a se žalobními námitkami nesouhlasí.
11. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, a na svém procesním stanovisku setrval během celého řízení před zdejší soudem.

III. Posouzení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje:

12. Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
13. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
14. Mezi účastníky řízení je sporu o to, zda žalobci svědčí právo k movitým věcem, které byly předmětem zajišťovací exekuce na vymožení povinnosti uložené AZARIA TRADE zajišťovacím příkazem ze dne 20.3.2015, č.j. 1260355/15/3001-80541-709126, na jehož základě měla AZARIA TRADE zajistit úhradu daně z přidané hodnoty za zdaňovací období červenec 2014 složením jistoty na depozitní účet správce daně ve výši 7 826 969 Kč. AZARIA TRADE tuto povinnost nesplnila, a proto byla zahájena daňová exekuce, v jejímž rámci byl dne 20.3.2015 proveden v Celním úřadě v Hodoníně soupis movitých věcí – měděných katod naložených na vozidle MANN RZ: x a převážených pro AZARIA TRADE (protokol o soupisu věcí č.j. 1265886/15/3001-80542-711602). Žalobce dne 1.4.2015 podal návrh ve smyslu § 179 odst. 1 daňového řádu, v němž uvedl, že je vlastníkem těchto movitých věcí, a to na základě skutečnosti, že mu AZARIA TRADE neuhradila cenu za předmětné zboží.
15. Podle § 179 odst. 1 daňového řádu po nařízení daňové exekuce správce daně na návrh osoby, které svědčí právo k majetku nepřipouštějící provedení exekuce, nebo osoby, které je exekučním příkazem ukládána povinnost ohledně takového majetku, popřípadě z moci úřední, rozhodnutím vyloučí z daňové exekuce majetek, kterému svědčí právo nepřipouštějící provedení exekuce; příjemcem tohoto rozhodnutí je dlužník a další osoby, které podaly návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce.
16. Podle § 8 daňového řádu správce daně při dokazování hodnotí důkazy podle své úvahy. Správce daně posuzuje každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom přihlíží ke všemu, co při správě daní vyšlo najevo (odst. 1 citovaného ustanovení). Správce daně dbá na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly (odst. 2 citovaného ustanovení).
Správce daně vychází ze skutečného obsahu právního jednání nebo jiné skutečnosti rozhodné pro správu daní (odst. 3 citovaného ustanovení).
17. Po stránce skutkové je nesporné, že žalobce měděné katody objednal u RTB BOR - GRUPA, RTB BOR d.o.o., za toto zboží svému dodavateli zaplatil a na základě rámcové smlouvy ze dne 13.6.2014 a objednávky toto zboží dále prodal AZARIA TRADE. Spor mezi účastníky řízení není ani o to, že v tomto ojedinělém případě AZARIA TRADE za dodání měděných katod žalobci nezaplatila, což neodpovídalo předchozí obchodní praxi mezi žalobcem a AZARIA TRADE.
18. V průběhu řízení o návrhu na vyloučení majetku z daňové exekuce žalobce doložil opis rámcové smlouvy ze dne 13.6.2014, objednávku, fakturu, dodací list, potvrzení o platbě, a listiny, z nichž plyne, že žalobce objednal předmětné movité věci u RTB BOR - GRUPA, RTB BOR d.o.o. a za toto zboží zaplatil. Ze čl. 1 odst. 1 rámcové smlouvy přitom plyne, že dodavatel (žalobce) se zavazuje pro odběratele jeho jménem a v jeho prospěch po dobu trvání této smlouvy dodávat měděné katody a měděné dráty dle specifikace odběratele v objemu do 400 t měsíčně. Ze čl. 1 odst. 2 rámcové smlouvy plyne, že dodavatel bude vždy vyúčtovávat dodávky podle aktuální specifikace, a tím, že splatnost jednotlivých faktur se

stanoví ihned po dodání na dohodnutou paritu dodávky, která je stanovena na objednávce. Ze čl. I odst. 3 rámcové smlouvy plyne, že materiál je ve výhradním vlastnictví dodavatele až do doby úplného uhrazení materiálu na bankovní účet stanovený na faktuře dodavatele. Ze čl. III. odst. 2 rámcové smlouvy dále plyne, že smluvní strany se dohodly, že pokud není v této smlouvě výslovně stanoveno jinak, řídí se právní vztahy z ní vyplývající příslušnými ustanoveními obchodního zákoníku, zákona o rozhodčím řízení a platnými ustanoveními obecně závazných právních předpisů České republiky.

19. Správce daně dne 9.4.2015 žalobce vyzval (výzva č.j. 1761458/15/3001-80542-711610) k předložení listin, které by napomohly správci daně posoudit pravdivost tvrzení, že dané movité věci nejsou ve vlastnictví AZARIA TRADE. Konkrétně správce daně požadoval doložit všechny faktury, které žalobce na základě rámcové smlouvy vydal, což by osvědčilo zavedenou obchodní praxi mezi oběma stranami, dále výpisy z bankovních účtů, a to za období od uzavření rámcové smlouvy, tj. od 13.6.2014, do 9.4.2015. K této výzvě žalobce dne 20.4.2015 písemně sdělil, že všechny nezbytné písemnosti již správci daně předložil, a připojil požadované faktury a výpisy z účtů.
20. Správce daně dne 29.4.2015 provedl ústní jednání s bývalým jednatelem AZARIA TRADE R. V. (protokol č.j. 2171964/15/3001-80541-709126), který uvedl, že předmětem činnosti AZARIA TRADE byl nákup a prodej měděných katod, kdy jako koncový odběratel vystupovala AK unit s.r.o. na Slovensku. Úhrada zboží měla probíhat bezhotovostně v okamžiku, kdy proběhla nakládka a zároveň kontrola. Kdyby nedošlo k úhradě, kamion by podle R. V. nevyjel; nebyl však schopen vysvětlit, proč v daném případě zboží „vyjelo“. K jeho úhradě v tomto případě nedošlo z toho důvodu, že koncový odběratel neměl k dispozici finanční prostředky. Jednalo se však podle něj o jediný případ. R. V. dále uvedl, že existuje rámcová smlouva bez dodatků o dodávkách zboží mezi AZARIA TRADE a AK UNIT. Z protokolu č.j. 2171964/15/3001-80541-709126 dále plyne, že správce daně předložil R. V. rámcovou smlouvu ze dne 13.6.2014 a mimo jiné se zeptal, zda ke smlouvě byly pořizovány nějaké dodatky. K tomu R. V. uvedl, že se jedná o jedinou rámcovou smlouvu a že nemá žádné dodatky.
21. Správce daně návrhu žalobce nevyhověl a movité věci z daňové exekuce nevyloučil. Proti rozhodnutí správce daně podal žalobce dne 10.6.2015 odvolání, v jehož doplnění ze dne 29.7.2015 mimo jiné namítal, že poté, co se smluvní strany rámcové smlouvy dozvěděly o legislativních změnách, o nichž, pokud jde o rekodifikaci soukromého práva ke dni 1.1.2014, neměly povědomí, přistoupily v roce 2014 k revizi smluvní dokumentace a uzavřely ke konci roku dodatek k revizní smlouvě, dle něhož měla být předmětná rámcová smlouva podřízena slovenskému obchodnímu zákoníku, přičemž v textu odvolání žalobce na uvedený dodatek odkázal jako na důkaz.
22. Žalovaný k tomuto důkaznímu návrhu v napadeném rozhodnutí na str. 9 a 10 uvedl, že v průběhu prvostupňového řízení žalobce dodatek k rámcové smlouvě nedoložil, stejně jako jeho existenci nezmínil bývalý jednatel AZARIA TRADE R. V. Žalovaný uvedl, že postrádá logiku, že by žalobce předmětný dodatek nepředložil v průběhu řízení k výzvě správce dně či nepřiložil k odvolání. K důkaznímu návrhu žalobce v odvolání uvedl, že žalobce navrhuje „*důkaz dodatkem k dané rámcové smlouvě, kterou žalobce k odvolání a ani kdykoliv dříve nedoložil, ač tak učinit mohl a dozajista i měl. Tudiž i tento požadavek odvolatele postrádá jakýkoliv racionální základ.*“.

23. U jednání soudu žalobce uvedl, že předmětný dodatek k odvolání přiložil. Žalovaný k tomu u jednání soudu nejprve uvedl, že dodatek žalovanému v průběhu odvolacího řízení předložen byl a bude možné jej dohledat a do správního spisu založit, nicméně posléze své tvrzení revidoval s tím, že ze správního spisu vyplývá, že dodatek ze dne 3.12.2014 k odvolání přiložen nebyl.
24. Zdejší soud proto k podstatné otázce existence uvedeného dodatku a jeho obsahu dokazoval kopií dodatku k rámcové smlouvě, přiloženého k žalobě, z něhož plyne, že byl uzavřen dne 3.12.2014 v Humenném. Na dodatku se nacházejí razítka žalobce a AZARIA TRADE spolu s podpisy jednatele žalobce a jednatele AZARIA TRADE bez úředního ověření pravosti podpisů a ověření data podepsání předmětné listiny. Dále soud k návrhu žalobce - k navazující podstatné otázce předložení uvedeného dodatku ze strany žalobce - dokazoval razítkem podatelny Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj na kopii doplnění odvolání ze dne 29.7.2015, které odpovídá razítku na originálu podání obsaženém ve správním spisu, z něhož plyne pouze datum podání dne 29.7.2015, přičemž pokud jde o další údaje, včetně údaje o přílohách (a tedy o případném předložení dodatku coby přílohy podání ze dne 29.7.2015), ty nejsou ani vyplněny údajem „0“, ani proškrtnuty. Z podacího razítka proto nebylo možno zjistit, zda k podání ze dne 29.7.2015 byly připojeny nějaké přílohy či nikoli.
25. Žalobce tedy tvrdí, že uvedený dodatek žalovanému (správci daně) předložil, to sice neodpovídá obsahu správního spisu, v němž takový dodatek žurnalizován není, zároveň to však není vyloučeno nedostatečně vyplněným podacím razítkem vážícím se k podání, jehož přílohou podle žalobce tento dodatek byl, nadto to nelze vyloučit ani samotným obsahem žalobcova podání ze dne 29.7.2015, v němž je na takový dodatek odkazováno a je jím navrhován důkaz.
26. Vzhledem k tomu, že ani dokazováním u jednání soudu nebylo možné postavit najisto, zda žalobce předmětný dodatek k odvolání přiložil či nikoli, přičemž u jednání soudu si ani žalovaný zcela jistý touto skutečností, a že předložení tohoto dodatku ze strany žalobce nelze vyloučit ani obsahem podání žalobce ze dne 29.7.2015, ani obsahem podacího razítka vážícího se k tomuto podání, přitom samotná existence tohoto dodatku a jeho obsah ve smyslu argumentace žalobce z dokazování u jednání soudu vyplynula, tak odůvodnění žalovaného ve vztahu k důkaznímu návrhu uvedeným dodatkem, jehož existence (a obsah) je pro posouzení věci podstatnou skutečností, nemůže obstát. Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného není totiž zřejmé, zda žalovaný považuje dokazování dodatkem za nadbytečné, a pokud ano, z jakých důvodů – tj. zda zpochybňuje důkazní hodnotu tohoto dodatku či zda má za to, že uvedená listina neexistuje. V obou případech je však pro řádné posouzení a vypořádání se s tímto důkazním návrhem nutné, aby jej měl žalovaný k dispozici. Nehodlal-li žalovaný tento důkazní návrh osvědčit za důkaz nebo nehodlal-li mu přiznat relevantní důkazní hodnotu, musel tak učinit za splnění požadavků
- § 8 daňového řádu. Takový postup odpovídá zásadě volného hodnocení důkazů. Důkazní návrh nelze odmítnout jen proto, že je v rozporu s jiným, dříve získaným důkazem, a nepřipustit i důkazní návrhy, jež mohou v daném případě svědčit ve prospěch žalobce, jinými slovy nelze žalobci znemožnit plnou obranu jeho vlastnického práva stručným argumentem o absenci „*racionálního základu*“. Dílčí závěr žalovaného obsažený v napadeném rozhodnutí, podle něhož dodatek předložen nebyl, ačkoli být předložen měl a mohl, přitom ve světle shora uvedeného rovněž neobstojí.

27. Není důvodná námitka žalobce, že na základě odpovědi žalobce na výzvu správce daně a sdělení R. V. mohly vzniknout správci daně již v prvostupňovém řízení pochybnosti o tom, že žalobce nepředložil ke svému návrhu a odpovědi na výzvu kompletní smluvní dokumentaci. Nic takového odpověď žalobce na výzvu č.j. 1761458/15/3001-80542-711610 neimplikuje, stejně tak existenci dodatku k rámcové smlouvě nezmínil bývalý jednatel AZARIA TRADE. Proto správce daně ani nemohl v rámci prvostupňového řízení žalobce k doložení dodatku k rámcové smlouvě vyzvat.
28. Zdejší soud se však ztotožňuje se žalobcem v tom, že pokud případně žalovaný zjistil, že v odvolání (v jeho doplnění) navrhovaný důkaz se ve správním spisu nenachází, ať už z jakýchkoli důvodů, měl nepochybně žalobce vyzvat k jeho předložení, a to v souladu s požadavky citovaného § 8 daňového řádu. Žádná výzva navazující na podání žalobce ze dne 29.7.2015 správním spisem neprochází, stejně tak žalovaný u jednání soudu potvrdil, že na podání žalobce ze dne 29.7.2015 žádná další výzva nenavazovala. Výzva předcházející podání žalobce ze dne 29.7.2015 (na kterou žalobce podáním ze dne 29.7.2015 reagoval) přitom nemůže být považována za výzvu navazující na podání žalobce ze dne 29.7.2015, jež by reagovala na to, že žalobce v tomto podání zmiňuje existenci dodatku a navrhuje jím důkaz, avšak (údajně - podle napadeného rozhodnutí) jej žalovanému (správci daně) nepředkládá.
29. V této souvislosti je též důvodná námitka žalobce týkající se nemožnosti konfrontace žalobce s R. V. Pokud správce daně a žalovaný vycházeli z vysvětlení R. V. jako z důkazu, přičemž jeho tvrzení žalobce v doplnění odvolání - právě v kontextu existence uvedeného dodatku - rozporoval, nemůže odůvodnění napadeného rozhodnutí obstát. K důkaznímu návrhu na výslech osoby, která sjednala rámcovou smlouvu a předmětný dodatek, jako svědka, žalovaný nejprve odkázal na sdělení R. V., že rámcová smlouva nemá žádné dodatky, a dodal, že „co se týče návrhu odvolatele na provedení výslechu jednotlivých účastníků, jeví se tento požadavek jako značně iracionální za situace, kdy správce daně předvolal jednak bývalého jednatele daňového dlužníka, tak současného...a souběžně odvolatel konstatuje, že se správce daně nezabýval vůlí smluvních stran, které ani nevyslechl. Taková vnitřně rozporná prohlášení nelze neoznačit než za ryze účelová z důvodu argumentační a důkazní nouze, ve které se odvolatel nachází“, což neobstojí za situace, kdy žalobce tvrdil existenci uvedeného dodatku a navrhoval jím dokazovat a zároveň kdy v prvostupňovém řízení nebyl R. V. vyslechnut za přítomnosti žalobce jako svědek za splnění podmínek vymezených v § 96 daňového řádu.
30. Předmětný dodatek (jeho existenci, jeho obsah, okolnosti jeho uzavírání, okolnosti jeho – údajného – předložení až v odvolacím řízení) a v tomto kontextu výsledek dokazování svědeckou výpovědí přitom poprvé (namísto žalovaného) nemůže posoudit až zdejší soud, a to s ohledem na zásadu subsidiarity soudního přezkumu. V daném případě představuje rámcová smlouva smlouvu s mezinárodním prvkem, neboť smluvní strany jsou příslušníky různých států, přičemž existence a relevance vůle smluvních stran vtělená, jak tvrdí žalobce, do předmětného dodatku ze dne 3.12.2014 je podstatným pro posouzení práva rozhodného pro výhradu vlastnického práva sjednanou v rámcové smlouvě. Správnost právních závěrů žalovaného týkající se vlastnického práva žalobce musí obstát ve světle řádně zjištěného skutkového stavu a na jeho základě učiněných skutkových závěrů. Proto bylo též nadbytečné, aby se zdejší soud zabýval tou částí žalobní argumentace, v níž žalobce zpochybňuje aplikaci § 1099 OZ a § 1101 OZ ve vztahu k předmětné rámcové kupní smlouvě.

31. Rozhodnutí žalovaného je tak nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a zdejší soud napadené rozhodnutí i přes dokazování u jednání soudu podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm je žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.); je tedy na žalovaném, aby podklad svého rozhodnutí - především ohledně existence uvedeného dodatku - doplnil o odpovídající dokazování a poté učinil skutkové závěry, které následně mohou být předmětem právního hodnocení. Teprve po vyjasnění otázek týkajících se uvedeného dodatku bude možno učinit si úsudek o právu rozhodném pro posouzení smluvního vztahu mezi žalobce a AZARIA TRADE.

IV. Náklady řízení

32. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
33. Žalovaný ve věci nebyl úspěšný, proto právo na náhradu nákladů řízení nemá. Žalobce byl ve věci úspěšný, a proto mu náleží právo na náhradu nákladů řízení. Podle obsahu soudního spisu spočívají náklady v zaplaceném soudním poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč společně s náklady zastoupení advokátem za úkony právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení, sepsání žaloby a repliky k vyjádření žalovaného a účasti na jednání soudu, společně se čtyřmi režijními paušály po 300 Kč. Na cestovním dále náleží náhrada ve výši 2 284 Kč za cestu ze sídla zástupce (Praha) na jednání soudu a zpět dne 26.4.2018 osobním automobilem s průměrnou spotřebou 5,0 l/100 km, ve vztahu k němuž předložil zástupce kopii osvědčení o registraci. Dále zástupci náleží náhrada ztráty času za šest půlhodin, tj. 600 Kč. Celkem tedy náklady zastoupení činí 22 946 Kč, včetně daně z přidané hodnoty, kterou je zástupce povinen odvést podle zákona č. 235/2004 Sb. To vše podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a g), § 13 odst. 3, § 14 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb (advokátní tarif), podle § 157 odst. 4 písm. b) a § 158 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, § 4 písm. c) vyhlášky č. 163/2017 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad. Za údajnou další poradu s klientem náhrada ve prospěch žalobce přiznána nebyla; jednak zdejší soud pochybuje o účelnosti další porady, navíc nebyla prokázána.
34. K zaplacení byla neúspěšnému žalovanému stanovena přiměřená lhůta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 3. května 2018

David Raus, v.r.
předseda senátu